

УНИВЕРЗИТЕТ У КРАГУЈЕВЦУ
ФАКУЛТЕТ МЕДИЦИНСКИХ НАУКА
НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ

ОДЛУКА ВЕЋА ЗА МЕДИЦИНСКЕ НАУКЕ УНИВЕРЗИТЕТА У КРАГУЈЕВЦУ О
ФОРМИРАЊУ КОМИСИЈЕ ЗА ОЦЕНУ ЗАВРШЕНЕ
ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

На седници Већа за медицинске науке Универзитета у Крагујевцу, одржаној 20.11.2023. године, одлуком број IV-03-872/21 формирана је Комисија за оцену и одбрану завршене докторске дисертације под називом „Повезаност депресивности и анксиозности са експресијом рецептора за неурокинине код жена оболелих од карцинома дојке” кандидата Милене Б. Илић у следећем саставу:

- др **Владимир Јањић**, редовни професор Факултета медицинских наука Универзитета у Крагујевцу за ужу научну област Психијатрија, председник
- др **Весна Станковић**, ванредни професор Факултета медицинских наука Универзитета у Крагујевцу за ужу научну област Патолошка анатомија, члан
- др **Милица Мијовић**, редовни професор Медицинског факултета у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици за ужу научну област Патолошка анатомија, члан

Комисија је прегледала и проучила докторску дисертацију Милене Б. Илић и подноси Наставно-научном већу следећи

ИЗВЕШТАЈ

2. Извештај комисије о оцени научне заснованости теме докторске дисертације

2.1. Опис докторске дисертације

Докторска дисертација кандидата Милене Б. Илић под називом „Повезаност депресивности и анксиозности са експресијом рецептора за неурокинине код жена оболелих од карцинома дојке”, урађена под менторством Слободанке Митровић,

редовног професора Факултета медицинских наука Универзитета у Крагујевцу за ужу научну област Патолошка анатомија, представља оригиналну научну студију која се бави испитивањем повезаности степена депресивности и анксиозности са експресијом рецептора за неурокинине код жена оболелих од карцинома дојке (КД).

У уводном делу су презентоване основне епидемиолошке и хистоморфолошке карактеристике КД, хистолошка и молекуларна класификација, депресија као коморбидитет у малигној болести и потенцијалне везе између појаве и прогресије КД и депресије као најчешћег психијатријског поремећаја. Такође, детаљно је описан *SP/NK* рецепторски систем, његове основне карактеристике као и значај и повезаност са појавом и прогресијом карцинома и истовремено могући механизам интеракције депресије и КД. У уводном делу посебан значај има поглавље са детаљним појашњењем неуропептида (супстанца *P*) и њихових рецептора (*NKR*) који се појачано експримирају на ћелијама КД, са потенцијалним механизмима у прогресији карцинома дојке.

У делу **хипотезе и циљеви истраживања** јасно су описаны хипотеза и главни циљеви истраживања који имају за задатак да утврде везу између депресивности/анксиозности и експресије *NKR* у карциному дојке. Главни циљеви истраживања су били:

1. Одређивање постојања и степена депресивности/анксиозности код жена оболелих од КД, методом самопроцене.
2. Анализа експресије *NKR* у ћелијама КД и у непромењеном/бенигном ткиву дојке, уз дефинисање тачке раздвајања, након чега се истраживање усмерило на анализу експресије *NKR* у различитим молекуларним профилима КД (Луминални А и В, *HER-2* позитивни, троструко негативни) уз одређивање повезаности са хистоморфолошким и имунофенотипским карактеристикама тумора.
3. Одређивање повезаности експресије *NKR* и параметара ангиогенезе, пролиферативног и апоптотског индекса у КД.
4. Крајњи задатак је било утврђивање могуће везе између степена депресивности/анксиозности код оболелих жена са једне, и експресије *NKR*, пролиферације, апоптозе, ангиогенезе и молекуларних субгрупа КД, са друге стране.

Основне хипотезе студије су:

1. Жене оболеле од КД показују различит степен анксиозности и депресивности
2. Степен депресивности/анксиозности је у корелацији са експресијом *NKR* у КД
3. Пролиферативни индекс *Ki67* је у корелацији са експресијом *NKR*
4. Маркер апоптозе (*caspase-3*) је у корелацији са експресијом *NKR* у КД
5. Експресија маркера ангиогенезе *VEGF-a* и *endoglin* (*CD105*), су у корелацији са експресијом *NKR* у КД
6. Имунофенотип молекулских подтипова КД је у корелацији са експресијом *NKR*
7. Експресија *NKR* у КД и степен депресивности/анксиозности у корелацији је са хистоморфолошким карактеристикама карцинома дојке

Материјал и методе истраживања у складу су са онима које су наведене у пријави докторске тезе. Спровођење студије на материјалу узетом од болесника одобрио је Етички комитет Универзитетског Клиничког центра Крагујевац, Србија, као клиничко-експерименталну, неинтервентну студију, која се спроводи искључиво у научноистраживачке сврхе, број 01/15/2854 од 11.03.2015. године. Кандидаткиња је прецизно навела начин прикупљања података од пациенткиња, ткивног материјала као и начин његове обраде. За све анализиране параметре даје детаљан опис поступка очитавања резултата. Истраживање је укључило 93 пациенткиње са потврђеном дијагнозом КД, које су претходно упознате са начином и сврхом попуњавања анкетних листића који су служили за самопроцену депресивности/ анксиозности. Анализиран ткивни материјал укалупљен у парафинске блокове, добијен је након хируршког уклањања туморских промена. Као методе коришћене су за макромикроморфолошку анализу стандардно Хематоксилин/Еозин (*H&E*) бојење исечака ткива тумора и имунохистохемијски метод за фенотипизацију КД и анализу експресије *NKR*, као и маркера пролиферативности, апоптозе, ангиогенезе.

Подаци потребни за испитивање прикупљани су проспективно, тако што се пациенткињама које су долазиле на операцију (преоперативно), онима које су долазиле по патохистолошки налаз (7-20 дана након операције) и пациенткињама након спроведене онколошке терапије (редовне контроле), давао анкетни лист за самопроцену депресивности/анксиозности (Цунгова скала за самопроцену депресивности/анксиозности;

Zung WW. A self-rating depression scale/Zung WW. A rating instrument for anxiety). Упитник се састоји од 20 питања која се односе на актуелно стање код испитаника, са могућношћу одабира само једне од четири попуњене опције одговора (1-Ретко, 2-Понекад, 3-Углавном, 4-Најчешће). Укупан скор попуњене анкете добијао се сабирањем вредности појединачних одговора, са тим што се одређена питања (2,5,6,11,12,14,16,17,18 и 20/5, 9, 13, 17 и 19) у скору будују инверзно (1=4, 2=3, 3=2, 4=1). Укупан скор подразумева постојање/непостојање поремећаја (депресивност/анксиозност) у следећем облику: скор до 40-нема поремећаја; 40-50-благи степен поремећаја; 50-60-умерени степен поремећаја; 60-80-тежи степен поремећаја који би захтевао хоспитализацију.

Приликом рутинске обраде препарата, добијени узорци ткива су фиксирани у 10% неутралном пуферисаном раствору формалина, на собној температури, током 24 часа. Након моделирања, ткивни узорци су стављени у одговарајуће касете које су монтиране у ткивни процесор (*Leica TP 1020, Leica Biosystems, Nussloch, Germany*). Потапањем кроз серију алкохола растуће концентрације узорци су у ткивном процесору дехидратисани, просветљавани у ксилолу и прожимани парафином. Након ове обраде, ткивни узорци су разливани и калупљени у парафинске блокове, са којих су сечени серијски пресеци ткива дебљине $4\text{ }\mu\text{m}$ на ротационом микротому (*Leica RM 2135, Leica Biosystems, Nussloch, Germany*), пласирани у водено купатило (*Leica HI 1210, Leica Biosystems, Nussloch, Germany*) на температури од 40°C до 45°C и на крају монтирани на плочице. После сушења у трајању од 30 минута одрађено је бојење ткивних пресека, стандардном *H&E* методом бојења. Плочице са ткивним пресецима су загрејане у термостату на температури од 58°C у трајању од 60 минута. Уследила је рехидратација ткива потапањем ткивних пресека исечака у серију алкохола опадајућих концентрација, испирање, бојење 4 минута *Mayer*-овим хематоксилином (*Hematoksilin M, HEMM-OT-1L, BioGnost S, Zagreb, Croatia*) и 3 минута алкохолним еозионом (*Eozin Y 1% vodeni, EOY-10-OT-1L, BioGnost, Zagreb, Croatia*), поновна дехидратација исечака потапањем у серију растућих концентрација алкохола и просветљавање. Финално, на овако обојене ткивне пресеке нанета је Канада балзам (*Canada balsam, Centrohem, Београд, Србија*) и плочице су покриване покровним стаклима. На овај начин припремљени препарати анализирани су светлосним микроскопом под различитим увећањима (x10, x20, x40).

Класична *H&E* метода омогућила је, микроскопским прегледом постављање дијагнозе, али и детаљну патохистолошку анализу тумора, која је укључивала одређивање стандардних и нестандардних параметара КД (хистолошки тип, хистолошки и нуклеарни градус, дезмоплазија, мононуклеарна стромална реакција, некроза итд.). Формиран патохистолошки извештај садржао је податке о: стадијуму болести (*pTNM*), базиран на величини тумора и присуству метастаза у регионалним лимфним нодусима; хистолошком типу и степену диференцијације тумора; нуклеарном градусу и митотском индексу; присуству стромалне мононуклеарне реакције, екстензивне некрозе у тумору, дезмоплазије и периудукталне еластозе, постојању лимфне, васкуларне и перинеуралне инвазије, конфигурацији туморског руба, стању ресекционих маргина, одсуству или присуству других патолошких промена и преканцерозних стања.

IHC метод базира се на реакцији антиген-антитело. Применом одговарајућих моноклонских антитела, специфичних за одређене врсте рецептора експримиралих у једру, цитоплазми или на мембрани, нормалне или малигне ћелије, омогућена је визуелизација комплекса антиген-антитело, а самим тим и одређивање броја ћелија које су експримирале одређен антиген, као и интензитет те експресије. Ткивни пресеци дебљине $4\mu\text{m}$, монтирани су на високо адхерентне плочице (*SuperFrost®*) и сушени 60 мин. на температури од 56°C . Након монтирања ткивних пресека на плочице одрађена је депарафинизација и рехидратација провлачењем кроз серију алкохола опадајућих концентрација. После фиксација ткива у формалину, као и калупљења ткивних узорака у парафину долази до конфигурацијских промена протеина и формирања интермолекулских веза које често маскирају антигене и тиме смањују ефекат имунохистохемијског бојења. Поступком ослобађања постиже се уклањање нежељених интермолекулских веза, чиме се обнавља примарна конфигурација антигена. Демаскирање антигена постигнуто је у микроталасној пећници (*Samsung MG23F301TAS, Seoul, South Korea*), у трајању од 20 минута, према препорукама производача, у $0,1\text{M}$ цитратном пуферу (*pH 6,0*) или комерцијалним пуферским системима (*10mM EDTA Buffer for Heat-Induced Epitope Retrieval, pH 8, AP-9004-125, Thermo Scientific, Waltham, MA, USA* и *Target Retrieval Solution, High pH (50x Tris/EDTA buffer, pH 9), K8014, Dako, Gloustrup, Danmark*) на температури од 96°C . Плочице са ткивним пресецима су након тога испирани дестилованом водом, у трајању од 5 минута. Како би одстранили потенцијално неспецифично бојење и блокирали ефекат ендогене

пероксидазе плочице су постављене у кивете са 3% раствором водоник-пероксида (H_2O_2), у трајању од 10 минута. Након испирања дестилованом водом, плочице су пласиране у кивете са фосфатним пуфером (енгл. *Phosphate-Buffered Saline, PBS*). Пошто је одрађено сушење плочица приступило се „оивичавању“ ткивних пресека посебном оловком за ту намену и плочице су постављене на посач у влажној комори. Ткивни пресеци су на собној температури инкубирани са $100\text{-}200\mu l$ примарног антитела, у трајању од 20-60 минута, следећи препоруке произвођача за свако антитело. Примењена су следећа антитела, спремна за употребу или у одговарајућем разблажењу: *anti-NK-1 receptor antibody (1:1,000 Sigma-Aldrich)*, *anti-VEGFR1 antibody (monoclonal Y103, Abcam, 1:100)*, *anti-CD105 (clone SN6h, 1:20, DAKO M3527)*, *caspase-3 rabbit polyclonal antibody (1:1000 diluted; BD Biosciences, Le Pont-de-Claix, France) mAb ER (1D5, ready to use, IR657, DAKO, Denmark)*, *mAb PR (PgR636, ready to use, IR068, DAKO, Denmark)*, *pAb HER2 (1:1200, AO485, DAKO, Denmark)*, *Ki67 (1:200, MIB-1, IR626, DAKO, Denmark)*. За раставрање примарних антитела коришћен је 0,1 M PBS (pH 7,6) или комерцијални растварац (*Antibody diluent, TA-125-ADQ, Thermo Scientific, Waltham, MA, USA*). Приликом бојења, као контрола реакције, су узимани раније тестирали негативни и позитивни узорци ткива на примењена антитела. После завршене инкубације, плочице су испиране у PBS-у, кроз три кивете, а затим је накапано секундарно антитело, дефинисано препорукама производа за свако примарно антитело (*UltraVision LP Large Volume Detection System: HRP Polymer (Ready-To-Use), TL-125-HL, Thermo Scientific, Waltham, MA, USA* или *EnVision FLEX, High pH, k8000, Dako, Gloustrup, Danmark*). Према протоколу производа инкубација плочица секундарним антителом трајала је у просеку од 30-60 минута и обављена је на собној температури. Накапавањем хромогенског супстрата омогућена је визуализација имунохистохемијске реакције. Као хромаген је коришћен *DAB (3,3'-diaminobenzidine tetrahydrochloride)*, у трајању од 5-10 минута. Након испирања, пресеци су бојени *Mayer-овим хематоксилином*, дехидратисани у растућим концентрацијама алкохола, просветљени у ксилолу и применом *Canada balsam-a* прекривени покровним стаклом.

Сва IHC бојења одрађена су уз примену контрола, при чему су за негативне контроле реакције узимани ткивни узорци код којих је изостављена инкубација примарним антителом, а као позитивне контроле коришћени су тумори дојке са познатом експресијом анализираних маркера.

Експресија рецептора за естрогене(*ER*) и прогестерон(*PR*) анализирана је применом *Allred skora*, као збир процента позитивних туморских ћелија и интензитета *IHC* бојења, при чему се та вредност *Allred score* креће у опсегу од 0 до 8. Процена експресије *HER2* урађена је у складу са важећим препорукама, а заснивала се на одређивању три параметра: процента туморских ћелија чија мембрана показује имунореактивност, континуираности и интезитету *IHC* мембрanskог бојења. Уочитавању је узимана у обзир само експресија у инвазивном делу тумора и искључиво локализована на мембрани. На основу експресије *HER2*, КД су подељени у две групе: *HER2* негативне и *HER2* позитивне, при чему су они без (0) и они са слабом (1+) експресијом сврстани у прву групу, а они са континуираном и интезивном мембрanskом експресијом у најмање 10% туморских ћелија, у другу групу.

Експресија *Ki67* и *caspase-3* одређивана је на основу процента имунореактивних ћелија на 100 избројаних. На основу раније дефинисане граничне вредности *Ki67/caspase-3* експресије, КД су сврставани у 3 групе: са ниским (0-14%), умереним (15-30%) и високим пролиферативним односно апоптотским индексом.

За анализу експресије *NKR* коришћено је 10 репрезентативних микроскопских поља великог увеличења (x40). Процењивано је присуство и интензитет имунореактивности, као и број позитивних ћелија, било да је бојење локализовано у цитоплазми или мембрани. Коначни резултат кспресије *NKR* је изражаван процентуално, а дефинисањем граничне вредности, сви КД су подељени на *NKR* позитивне ($>12,5\%$) и *NKR* негативне ($\leq 12,5\%$). Интензитет бојења процењиван је као „прихватљив“ једино ако су туморске ћелије приказивале јасно бојење локализовано унутар ћелије или на цитоплазматској мембрани и то као: негативан (0) када је у узорку проценат обојених ћелија био мањи од 12,5% од укупног броја присутних ћелија у тумору; позитиван (1) када је имунореактивност туморских ћелија у узорку била између 12,5 и 50%; веома позитиван (2) када је проценат обојених туморских ћелија у узорку био преко 50%.

За анализу експресије *VEGF-a*, коришћен је семиквантитативни метод који комбинује интензитет и проценат имунореактивних туморских ћелија, групишући КД у три групе: са ниском *VEGF* експресијом ($>10\%$), умереном (10-50%) и јаком ($<50\%$).

Интезитет ангиогенезе одређен је квантитативним мерењем микроваскуларне густине, бројањем крвних судова у зонама са њиховом највећом густином (“вруће тачке”), према препорукама Weidner-а о величини видног поља и начину бројања. Поља са

најизраженијом неоваскуларизацијом дефинисана су под малим увеличањима светлосног микроскопа, да би се затим крвни судови пребројавали под увеличањима x200 и x400. Бројање је укључивало, поред васкуларних простора са видљим луменом, сваку обојену ендотелну ћелију или њен кластер који је јасно одвојен од постојећег крвног суда, туморске ћелије и других елемената строме. Анализу микроваскулатурсе су урадила два истраживача независно, са узимањем средње вредности као финалног резултата.

Резултати истраживања су детаљно приказани помоћу 12 табела и 44 фигура. Показано је да значајан број жена оболелих од КД показује углавном виши степен депресивности/анксиозности, као и то да је присуство и степен у значајној корелацији са хистопатолошким и молекуларним карактеристикама КД (хистолошки и нуклеарни градус, молекуларни подтип, експресија *ER, PR, HER2*, маркера пролиферативности и ангиогенезе). Ниво експресије *NKR* значајно се разликовао у односу на степен депресивности/анксиозности оболелих жена, где знатно виши ниво експресије је постојао код депресивнијих/анксиознијих жена. Утврђена је и разлика у експресији *NKR* у односу на хистолошки и нуклеарни градус као и молекуларне подтипове карцинома дојке, при чему је та експресија била значајно већа код КД који имају лошију прогнозу. Експресија *NKR* је у негативној корелацији са експресијом *ER* и *PR*, маркерима апоптозе (*Caspase-3*) што поткрепљује чињеницу да је овај маркер повезан са лошијим исходом болести, баш као и његова позитивна корелација са експресијом *HER2*, високим *Ki67* пролиферативним индексом, маркерима ангиогенезе *endoglin (CD105)* и *VEGFom*. Све наведено указује да је виши степен депресивности/анксиозности код оболелих жена и висока експресија *NKR* повезана са лошијим исходом болести. Такође, резултати овог истраживања указују да се хистолошки градус, молекуларни подтип КД, ниво експресије *NKR, ER, PR, HER2*, маркера пролиферативности (*Ki67*), ангиогенезе (*endoglin, VEGF*) и апоптозе (*Caspase-3*) битно разликују у категоријама депресивних и недепресивних жена оболелих од КД.

У поглављу **ДИСКУСИЈА**, анализирани су добијени резултати и упоређивани са литературним подацима из ове области. Коментари добијених резултата су прегледно и јасно изнети те нам пружају нове информације у погледу значаја присутне депресивности/анксиозности код жена оболелих од КД, као и утицаја експресије *NKR* на понашање и прогресију малигне болести.

2.2. Значај и допринос докторске дисертације са становишта актуелног стања у одређеној научној области

Значај ове студије је у утврђивању повезаности између депресивности/анксиозности код жена са КД и одређених клиничко-хистоморфолошких карактеристика КД, као и анализа молекуларних механизама и узрочно-последичне повезаности између њих. У истраживању је потврђено да присуство и виши степен депресивности оболелих жена прати већу експресију *NKR* у КД и да овај коморбидитет може имати потенцијално значајан утицај на понашање и прогнозу карцинома. Изгледа да сложеним испреплетаним механизмима, депресивност преко *NKR* битно утиче на процес пролиферације, ангиогенезе и апоптозе у карциному дојке. На основу тога верујемо да откривање депресивности код оболелих жена може имати значајну предиктивну вредност у процени биолошког понашања карцинома дојке, са претпоставком да у овим случајевима постоји већа агресивност и лошија прогноза болести. Сва наведена запажања сугеришу да рецепторски неурокинински систем може имати важну улогу у појави, развоју и прогресији КД, због чега, потенцијално *NKR* може бити обећавајућа мета како у превенцији, тако и у персонализованом, онколошком лечењу оболелих од КД.

2.3. Оцена да је урађена докторска дисертација резултат оригиналног научног рада кандидата у одговарајућој научној области

Прегледом литературе и увидом у биомедицинске базе података „*PubMed*”, „*Medline*”, „*KOBSON*”, „*SCIdeks*”, помоћу следећих кључних речи: „*breast cancer*”; „*depression*”; „*anxiety*”; „*carcinogenesis*”; „*angiogenesis*”; „*metastasis*”; „*neurokinin receptor NKR*” није пронађена студија која се бавила истовременим испитивањем степена депресивности/анксиозности и експресије *NKR* код жена оболелих од КД и њихове везе са клиничкопатолошким карактеристикама и другим релевантним маркерима за КД.

На основу ових података, Комисија констатује да докторска дисертација кандидата Милене Б. Илић под називом „**Повезаност депресивности и анксиозности са експресијом рецептора за неурокинине код жена оболелих од карцинома дојке**” представља резултат оригиналног научног рада.

2.4. Преглед остварених резултата рада кандидата у одређеној научној области

А. Лични подаци

Милена Илић рођена је 05.08.1984. године у Јагодини. Основну школу “Бошко Ђуричић” завршила је у Јагодини и средњу Медицинску школу „Данило Димитријевић“ у Ђуприји, образовни профил „Медицинска сестра- техничар“ са просечном оценом 5.00 као ђак генерације. Интегрисане академске студије медицине уписала је 2003. године, на Факултету медицинских наука у Крагујевцу, а завршила 2010. године са просечном оценом 9.59. Све време студирања била је стипендиста Министарства Просвете Републике Србије, учесник Наставно-научног већа из реда студената две године. За време студирања била је учесник студентских националних и иностраних Конгреса студената медицине и стоматологије, чији су радови штампани у књигама сажетака. Као студент имала је улогу демонстратора на предмету Патолошка анатомија у трајању од четири године. На завршној години студирања била је Стипендиста Фонда за младе таленте Министарства Омладине и Спорта – стипендија за хиљаду најбољих студената у Србији. Стручни испит положила је 2010. године. Докторске академске студије – смер Онкологија, уписала је 2010. године, на Факултету медицинских наука у Крагујевцу. Након положених свих програмом предвиђених испита, укључујући и усмени докторски испит, пријавила је докторску дисертацију чија је израда одобрена 16.03.2022. године.

Др Милена Илић је запослена на Факултету медицинских наука Универзитета у Крагујевцу од 2011. године, тренутно у звању истраживач сарадник за ужу научну област Патолошка анатомија. Такође ангажована је као коистраживач на јуниор пројекту Факултета медицинских наука у Крагујевцу, под називом: „Испитивање нежељених дејстава новосинтетисаних деривата платине на анималном моделу ин виво: функционални и морфолошки аспекти неуротоксичности и токсичности других ткива и органа“ (ЈП 01-3907); „Нивои цитокина пре и после хистероскопске полипектомије код инфертилних пацијенткиња“ (ЈП 11-14); „Испитивање цитотоксичног дејства биоактивних супстанци и имуномодулација тумора“ (МП 02-14); „Корелација експресије SATB2 и *microRNA31* и 182 са клиничко-морфолошким карактеристикама колоректалног карцинома“ (ЈП 10/22).

2012. године, на Факултету медицинских наука, Универзитета у Крагујевцу, уписала је специјалистичке студије из области Патологија, а 2017. године завршила са оценом одличан и стручним називом специјалиста патологије.

Б. Списак објављених радова (прописани минимални услов за одбрану докторске дисертације)

Кандидат је аутор више оригиналних научних радова и први аутор ураду објављеном у часопису индексираном на SCI листи чији су резултати саставни део докторске дисертације, чиме је испунила услов за одбрану докторске дисертације.

Списак радова у часописима:

1. Ilic MB, Mitrovic SL, Vuletic MS, Radivojevic UM, Janjic VS, Stanković VD, Vojinovic RH, Stojadinovic DS, Radmanovic BR, Jovanovic DV. Correlation of Clinicopathological Characteristics of Breast Carcinoma and Depression. Healthcare (Basel). 2019;7(3):107. M22
2. Jovanovic DV, Mitrovic SL, Milosavljevic MZ, Ilic MB, Stankovic VD, Vuletic MS, Dimitrijevic Stojanovic MN, Milosev DB, Azanjac GL, Nedeljkovic VM, Radovanovic D. Breast Cancer and p16: Role in Proliferation, Malignant Transformation and Progression. Healthcare (Basel). 2021;9(9):1240. M22
3. Rosic G, Selakovic D, Joksimovic J, Srejovic I, Zivkovic V, Tatalovic N, Orescanin-Dusic Z, Mitrovic S, Ilic M, Jakovljevic V. The effects of N-acetylcysteine on cisplatin-induced changes of cardiodynamic parameters within coronary autoregulation range in isolated rat hearts. Toxicology Letters. 2016;242:34–46. M21

2.5. Оцена о испуњености обима и квалитета у односу на пријављену тему

Урађена истраживања су у потпуности у складу са пријављеном темом докторске дисертације. Циљеви истраживања и примењена методологија истраживања су у сагласности са онима које су одобрени у пријави тезе.

Докторска дисертација садржи следећа поглавља: Увод, Хипотезе и циљеви истраживања, Материјал и методе, Резултати, Дискусија, Закључак и Литература. Рад садржи 12 табела и 44 фигура.

У поглављу „Литература“ цитирано је 256 библиографских јединица из иностраних и домаћих научних публикација.

На основу претходно изнетих чињеница, Комисија сматра да завршена докторска дисертација под називом „**Повезаност депресивности и анксиозности са експрецијом рецептора за неурокинине код жена оболелих од карцинома дојке**”, по обиму и квалитету израде у потпуности одговара пријављеној и одобреној теми дисертације.

2.6. Научни резултати докторске дисертације

Најзначајнији резултати истраживања су садржани у следећим закључцима:

1. Код значајног броја пацијенткиња оболелих од КД потврђено је присуство и известан степен анксиозности и депресивности.
2. Степен депресивности је у корелацији са одређеним клиничким и патохистолошким карактеристикама КД (молекуларни подтип, хистолошки и нуклеарни градус, експреција рецептора за *ER* и *PR*, *HER2*, *Ki67*, *VEGF*, *CD105*, *caspase-3*).
3. Степен депресивности је у позитивној корелацији са нивоом експреције *NKR* у КД
4. Експреција *NKR* је у позитивној корелацији са експрецијом *HER2*, хистолошким и нуклеарним градусом.
5. Експреција *NKR* је у негативној корелацији са експрецијом *ER* и *PR*.
6. Пролиферативни индекс *Ki67* је у позитивној корелацији са експрецијом *NKR*.
7. Маркер апоптозе (*caspase-3*) је у негативној корелацији са експрецијом *NKR* у КД.
8. Експреција маркера ангиогенезе, *VEGF*-а и *endoglin*, су у позитивној корелацији са експрецијом *NKR* у КД.
9. Имунофенотип молекулских подтипова КД је у корелацији са експрецијом *NKR*.
10. Експреције *NKR* у КД и степен депресивности/анксиозности у корелацији је са хистоморфолошким карактеристикама карцинома дојке (хистолошки градус, молекуларни подтип, експреција *ER* и *PR*, *Ki67*, *VEGF*, *CD105*, *caspase-3*).

Резултати ове *Докторске дисертације* су верификовани објављивањем резултата истраживања у научним радовима презентованим на научним скуповима и публикованим у часопису са SCI листе.

2.7. Примењивост и корисност резултата у теорији и пракси

Експериментални подаци приказани у овом истраживању показали су значајну учесталост анксиозног/депресивног поремећаја код жена оболелих од КД. Добијени резултати указују да постоји веза између депресивности код жена са КД и одређених клиничких и патохистолошких карактеристика карцинома, али да су молекуларни механизми баш као и узрочно-последична повезаност између њих и даље недовољно разашњени. У истраживању је потврђено да присуство и виши степен депресивности код пацијенткиња прати већу експресију *NKR* у КД и да на тај начин овај коморбидитет може имати потенцијални значајан утицај на биолошко понашање и прогнозу болести. Показано је да сложеним и испреплетаним механизмима, депресивност преко *NKR* утиче на процес пролиферације,angiogenезе и апоптозе у КД, због чега мислим да откривање депресивности може имати предиктивну и прогностичку вредност за оболеле од КД.

2.8. Начин презентовања резултата научној јавности

1. Milena B Ilic, Slobodanka Lj Mitrovic, Milena S Vuletic, Uros M Radivojevic, Vladimir S Janjic, Vesna D Stankovic, Radisa H Vojinovic, Dobrivoje S Stojadinovic, Branimir R Radmanovic and Dalibor V Jovanovic . Correlation of Clinicopathological Characteristics of Breast Carcinoma and Depression. Healthcare, 2019; 7(3): 107. M22 2,645

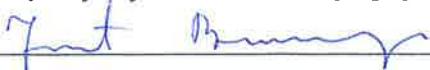
ЗАКЉУЧАК

Комисија за оцену и одбрану завршене докторске дисертације кандидата Милене Б. Илић под називом „Повезаност депресивности и анксиозности са експрецијом рецептора за неурокинине код жена оболелих од карцинома дојке”, на основу свега наведеног оцењује, да је истраживање у оквиру дисертације адекватно постављено и спроведено. Комисија сматра да докторска дисертација кандидата Милене Б. Илић, урађена под менторством проф. др Слободанке Митровић, има оригинални научни и практични значај у потреби откривања депресивности/анксиозности код жена оболелих од карцинома дојке, као значајног прогностичког фактора.

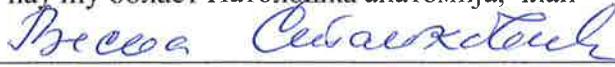
На основу свега изложеног Комисија предлаже Наставно-научном већу Факултета медицинских наука Универзитета у Крагујевцу, да докторска дисертација под називом „Повезаност депресивности и анксиозности са експрецијом рецептора за неурокинине код жена оболелих од карцинома дојке”, кандидата Милене Б. Илић буде позитивно оцењена и одобрена за јавну одбрану.

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ:

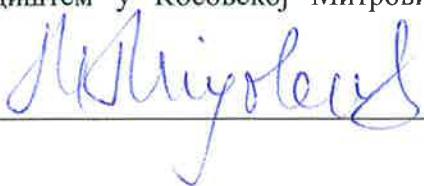
др Владимир Јањић, редовни професор Факултета медицинских наука Универзитета у Крагујевцу за ужу научну област Психијатрија, председник

др Весна Станковић, ванредни професор Факултета медицинских наука Универзитета у Крагујевцу за ужу научну област Патолошка анатомија, члан

др Милица Мијовић, редовни професор Медицинског факултета у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици за ужу научну област Патолошка анатомија, члан

У Крагујевцу, 17.01.2024. године